מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלו שליט"א, מאד הייטס דער אינכלגי הייטס דאש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגי הייטס

goes through the lid into the next item would not create any health problem even to the fish on the top, and certainly, where there is only *challah* that will be eaten with fish, it is permitted. Fish and Dairy. The only health issue is mixing meat and fish; there is no mention in the Gemara of any danger mixing dairy and fish and eating them. This is the clear ruling of the Darkei Moshe, Taz and Shach (1). However, the Beis Yosef (2) [some say it might be a printing mistake] writes that there is also a health issue by eating a mixture of dairy and fish. Some minority segments of Klal Yisroel don't mix them together and some have Challah on a Crockpot To Eat With Fish. From the above even found a source for this in the words of Rabbeinu Bechava (3). Among those who are strict, some are careful only by milk and cheese with fish, and not butter, while others are only concerned with cheese, and others feel that the only problem is

taste doesn't cause a problem, here as well, the *cholent* taste that

this *challa* be eaten with fish? Since we see before that such a when they are cooked together and not by a cold mix (4).

כגייט (4) עייו פסקים ותשובות יו"ד פזיי

מוקדש לעילוי נשמח

ר' רפאל שרגא פייוויל בו

מנחם שלום חיים זאב ז"ל

יארצייט הראשון בו' טבוו

תהא נשמתו צרורה בצרור החיים

Dedicated by the Halbfinger family

Special Mazel Tov to the Jurkowitz &

. HoffmanFamiliesandGrandparents

upon the Aufruf and upcoming

Chasuna of Alti & Ahuva. May the

voung couple build a Bavis Ne'eman

B'Yisroel, Binvan Adei Ad. לשם ולתפארת

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – נדרים נד.

would be if one was איר מיניה הוא " - The *Gemåra* [עמוד ב'] brings a *braisa* that discusses what the דיע סבר כל מילתא דמימליך שליחא עלה מיניה הוא or even fish? בשר Does בשר בהמה or does it mean (עוף) or even fish? בשר בהמה Does בשר בהמה new מודר הנאה. to the market to buy a certain food item but this item is not available. if the messenger would ask if another food item is ok as a substitute, then this is an indication that the second item is in the same category as the original item. So according to our מסקנא (based on the Ran) בשר בהמה from מודר האה since a אנים ro עוני would ask if מודר האה since a בשר בהמה this בשר בהמה this בשר בהמה is assur also to fowl and fish, as they are encompassed in the word בשר The בשר. The מלית paskens that any place where a שלית is sent for בשר and reports back that he only found fish, then one who makes a neder not to eat בשר, would be assur to eat fish as well. But in all places, the general word שנרים will always include fowl. The (סי' ט') brings the מהרשי'ל that since by שון בני אדם we follow לשון בני אדם nowadays people don't refer to fish as באיה and a שליח wouldn't even ask about it), if one is מותר בדגים, he is מותר בדגים, he is מותר בדגים.

The או"ח תקנ"בו שו"ע one may not eat או או או says that at the מחבר המפסקת adds that או או המניבו שו או או או אי מעני bays that at the מעיר א מעני bays that at the מחבר adds that meat that is older than 2 days. אווי and fish are also assur to eat. The משניב explains that this שני אדיי דעי די אדיי שייס או לעוי but our minhag is not to eat this seuda is because מבטלו הקרבעות. Even though the reason not to eat בשר at this seuda is because מרבטלו הקרבעות (there are other reasons given as well) and meat older than 3 days has no עויס שייכות which is the עיקר שמחה because that is only eaten for 2 days, also, עויס wasn' brought on the גמבח, still this דין remains, not to eat this older meat and א סעודה, still this בינבח, still this בינבח he brings the above halacha in איד, and savs since some places call fish בשר it has been included in this issur.

The הליי"ט פ"ו. איז רמב"ם and the אות ותקכ"ט when discussing the *mitzvah* of עמרות יי"ט פ"ו. איז ורמב"ם sav to be והליי"ט פ"ו. איז ורמב"ם be to buy new clothes and for men it would be with ביח באר וייו - בשר וייו - בשר וייו - בשר וייו be to buy new clothes and for men it would be with ביח that brings the Gemara that savs בהמ"ק only a באמ they would be באר שלמים and since now there is no היוב they would be באמ של they would be באר שלמים they would be באמ drink wine, still it is a *mitzvah באר ארמע* to eat בשר explains that the בשר שלמים was really a two-fold simcha. 1- the simcha of bringing a אכילת שלמים because the real simcha of eatinc. So today although we don't have the two fold simcha of the שלמים because the real simcha of eatinc is only בשר אלמים, nevertheless, since eating meat is a *simcha*, it remains a באר אלמים, writes that since the main objective of is to have enjoyment and enhance our שמרחת יו"ט, if one doesn't like בשר but prefers to eat chicken instead, he may do sc 1) עיין יו"ד פ"ז (2) בית יוסף שם (3) רבינו בחיי שמות

apprx verifiable signature:

855.400.5164

Text 800 917 8309

(SIGN TOOI)

as that is his simcha. [מועדים וזמנים ז', ס' קיא'] as that is his simcha. R' Menachem Mendel Morgenstern zt"l (Kotzker Rebbe) would say:

"ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים - A segulah for a person who is afflicted with a 'Rose' (a skin condition, often referred to as Rosacea - in Hebrew ושושנה) is to take oil from the flask that is used to pour into the *Menorah*, and rub it on the affected area, and one will get healed. This is alluded to in the words, 'מעותר קנקעים' - from the leftover (oil) in the flasks, 'עשה נס לשושנים' - a miracle will occur to (heal) the Rose!"

A Wise Man would say:

"Let us be grateful to the mirror for revealing our outward appearance only." 103.925+

* Treasure

our connection

with '7 !

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

A SERIES IN HALACHA

LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (59). Separation of Meat and Fish.

We have been discussing the halachos of separating meat and

fish, which according to *Chazal* is hazardous to one's health. We

mentioned that a taste coming out of a utensil does not create a

health problem and one can use a pot for meat, wash it out, and

then use it for fish immediately. This is true even if a taste travels

in and out of the utensil during cooking. For example, if one is

cooking meat in a pot and a big splash of fish juice splatters onto

the outside of the pot, the inside *fleishig* food will have no health

problems. Since it came in via a utensil, even though it came in

paragraph we can learn a common and relevant *halacha*. Many

people thaw out their *challos* on top of a crockpot. If it is placed

straight on the lid, it can bring a meat taste into the *challah*. Can

non-stop during the cooking, there is still no problem.

שבת קודש פרשת מקץ – שבת חנוכה – א' דר״ח טבת תשפ״ג Shabbos Parshas Mikeitz - Shabbos Chanukah - December 24, 2022

הדלקת נרות שבת - 1:44 זמן קריאת שמע / מ"א - 20:9 זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:38 ו סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:24 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:26 שקיעת החמה שבת קודש – 4:32 ו מוצש"ק צאת הכוכבים – 5:22 צאה"כ / לרבינו תם – 5:44

> מאת הגה"צ רבי גמליאל הכחן רביטביץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק JND ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים ... (מא-מא) – ההבדל ביו ישראל לגוי – האמונה בהשגחה פרמית נה אחר שגילה יוסף את פתרוז החלום. והוכר גודל חכמתו לפני המלד והשרים. בר היה ברור לכל הנמצאים באותו מעמד כי ראוי יוסף להתמנות ולהיות מעתה משנה למלר'. על אף שהדברים לא יצאו מפיהם. אר פרעה שהיה מקור הכפירה התלבט על כך בתחילה. והרצה לפני עבדיו את התלבטויותיו. באמרו (פסוק לח) הנמצא כזה איש אשר רוח אלקים בו'? כלומר. הז אמת שראוי יוסף למעמר 'משנה למלר׳ מצד חכמתו. אולם יש לשקול אם ראוי הוא למינוי זה מצד השקפתו, כי זשקפתו שונה היא מהשקפת מצרים מכל וכל, מצרים הוא מקור הכפירה, ואילו הוא ורי כל דבריו 'אמונה' וכל חיותו הוא אלקות. אולם לאחר מכן החליט פרעה כי אי אפשר לוותר על יוסף. מאחר שהוא זה האיש החכם והנבוז שתהיה ביכולתו להציל את מצרים. ובאשר להשקפתו. ינסו לשנותו עם הזמז חלילה.

וזהו שהמשיר ואמר ליוסף. (פסוק לט) 'אחרי הודיע אלקים אותר את כל זאת איז זכם ונבון כמור׳. אותו רשע ביקש בערמה להטות את יוסף מן האמונה אל הגאוה הכפירה ר״ל. ואמר לו: הז אמת שהאלקים הודיע אותר כל זאת. אבל אחר שחנז אותר בחכמה זכית בה. וכצת הוא שלר. ואיז חכם ונבוז כמור. וצל כז צליר התפאר בזה ש׳אתה׳ במעלה יתירה משאר כל אדם. ואיז לר לייחס גם כעת את וחכמה אל האלקים, עפרא לפומיה.

ודברים נוראים נזכרים כמה פעמים בספריו של הגה"ק בעל ה'בני יששכר' זי"ע. שלא לחינם קרא פרעה את שמו של יוסר ׳צפנת פענח׳ (פסוק מה). פרעה רצה בזה

לימודים מאת חרב אברהם הניאל אברהם הניאל אבטיין שליטיא, בעניט שרה אברהם TV

הרחמו הוא יעשה לנו ניסים כמו שעשה בימים ההם ... (נוסח בברכת המזוז) – חנוכה הוא עת לבקש לניסים

¹ דוע ומפורסם קו' **הבכור שור** שהקשה (שבת כא, ע"ב) וז"ל: "כתב **בהנהה** (או"ח סי הפ"ז) דאם שכח בחנוכה לומר על הניסים בברכת המזוז יאמר: הרחמז יעשה לנו ניסים מו שעשה בימים ההם ע״כ. וקשה לי. דוראי מוכח פ׳ הרואה (ס.) ראיז להתפלל שיעשה לו נס. ואע"ג דלא נזכר בהדיא בשו"ע (או"ח ר"ל) מ"מ סתמא כפירושו דהכא אמרינז בגמ' אמתניתיז דהמתפלל יה"ר שתלד אשתי זכר ה"ז תפלת שוא ולא מהני חמי כו״ עכ״ל. הרי איז אנו מתפללים עבור נס. א״כ מדוע בחנוכה מי ששכח לומר על הניסים בבהמ"ז. הרי הוא אומר הרחמז הוא יעשה לנו ניסים. הרי איז לבקש עבור נס?

ונראה לענ״ד ליישב בהקדם מדוע אנו אומרים הלל בימי חנוכה. דאיתא במגילת תענית (פרק ט'): "ומה ראו לגמר בהם את ההלל ללמדר שכל תשועה תשועה שעשה הקדוש ברור הוא לישראל הם מקדימיו לפניו בהלל ובשבח וכר וא אומר בספר עזרא ויענו כל העם בהלל ובהודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו על שראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל לה' על הוסד בית ה' ואומר לה' ישועה על עמר ברכתר סלה. להקדוש ברוך הוא לעשות נסים ונפלאות ולנו

להמשיר שליטה על יוסף. וכפי שמבאר שם בארוכה ששמו של האדם הוא כעיז בית יד לכלי שבו מושכים אותו, ובכך קיווה פרעה להמשיך את יוסף אחריו עד שימיר השקפתו הטהורה בהשקפתה של האומה המצרית. ולדברינו יש להוסיף. שלכז בחר בשם זה דוקא שפירושו הוא ׳מגלה צפונות׳ כדי להחדיר בו את הגאוה שהוא זה המגלה מסתוריז. בכח חכמתו. אולם – המשיר ה׳בני יששכר׳ וכתב. הכתוב מעיד שיוסף מיאן בזה השם. ושוב אימץ את שמו 'יוסף' לעצמו. ולכן אחר שסיפר הכתוב אודות זה השם (להלן פסוק מה) המשיך ואמר: 'ויצא יוסף על ארץ מצרים' היינו שגם אחר שנתמנה למלר ויצא למלור על הארז השתמש הלאה עם שמו הקרום ׳ווסף׳, ולא התחשב עם השם המחודש שהעניקו פרעה.

לעילוי נשמת ר'

אברהם יוסף שמואל

אלטר בן ר׳ טובי׳ ז״ל

ורעיתו רישא רחל

בת ר' אברהם

שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

על פי האמור יתיישב למה הכפיל פרעה את דבריו כדי להודיע אל יוסף את דבר המלכות. כי גם בזה התכוויז להחדיר בו את הגיאות בסיבת מעלותיו. ובסיבת המלכות הניתנת לו מעתה. כי בתחילה תיאר פרעה לפני יוסף את הכבוד הגדול שהוא מנחילו 'אתה תהיה על ביתי ועל פיר ישק כל עמי'. - כל החלטות המלכות היוצאים מביתי תהיה אתה המכריע עליהם, וכולם יצטרכו לכוף עצמם לאלו ההחלטות ... וכראות פרצה שאיז יוסף כורצ ומודה לו צל גודל הכבוד שהוא מעניק לו. הביז שזוהי תוצאה מאמונתו האדוקה בהקב״ה. כי תולה יוסף את המתנה היקרה בהקב״ה שהוא זה שנתנו ולא פרעה, ודבר זה לא היה ביכולתו של פרעה לסבלו, על כן אמר שוב ליוסף: ׳ראה׳ – הסתכל בעיני הבשר שלר. ואז תראה שאני הוא זה ש'נתתי אותר על כל ארץ מצרים'

זה היה ההבדל העצום שבין יוסף לפרעה, יוסף היה כל כולו חדור באמונה שהכל מהשי״ת. ואיז עוד מלבדו. ואילו פרעה לא האמיז בכלום. ותלה את הכל בכוחות של בני אדם. וכתוצאה מכר תבע מיוסף ׳הכרת הטוב׳.

להללו ולברכו שנאמר על עמך ברכתך סלה״, ע״כ. דברים נוראים! שכל הישועה שנעשה לאבותינו בימי חנוכה היה משום שהקדימו בהלל והודאה להשי״ת. ומשום כר. תיקנו לגמור את ההלל בכל ח' ימי חנוכה.

והספרים הקדושים כתבו של מי שאומר שירה על הנס. זוכה שעושים לו נס אחר. וז״ל הפלא יועיז (ע׳ הלל): שאמרו שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה הנה שכרו שעושים לו נס אחר. שנאמר (תהלים נ. כג): "זבח תודה וכו' אראנו בישע אלקים" היש חיר מתוק מזה". צכ"ל, וכז כתב החיד"א (יוסף תהילות. תהילים נ׳): ״והראשונים פי׳ דמי שמודה על נס שנעשה לו נעשה לו נס אחר וכן עזה״ר וז״ש זובה תודה שמודה על הנס שעשיתי יכבדנני. ושם דרך הוא משים דרך כי אראנו בישע אלהים דנעשה לו נס אחר וכז עזה״ד עכ״ד״. עכ״ל. הרי מפורש בדבריהם. רמי שמודה להשי״ת על הנס. הרי הוא זוכה לעוד נס.

וא״כ לפי זה יש לומר. דמשום הכי דוקא בחנוכה הותר לבקש ניסים מאת השי״ת. שמאחר שאמרו חז״ל דמי שאומר שירה על הנס הרי הוא זוכה לעוד ניסים. א״כ. בחנוכה הוא העת לבקש לזכות לניסים, ומיושב הייטב קו׳ הבכור שור. ראה״נ בכל השנה כולה איז ראוי לבקש לניסים. אבל בימי חנוכה הוא העת לבקש לויסים, משום דבימי חווכה אוו מודים להשי"ח של הוס הגדול, שפח של שמו שהיה בו רק ליום א׳. הדליק ממנו לח׳ ימים.

מעשה אבות .... סימו

ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה ומבח מבח והכז כי אתי יאכלו האנשים בצהרים ... (מג-מז)

The Torah relates how Yosef HaTzaddik invited his brothers into the royal palace to sit and partake in a meal with him. Yosef served each brother one portion of food and gave Binvamin five times as much as the other brothers. Then they drank wine together. Rashi says in the name of the Medrash: "מוום שמכרוהו לא שתו יין" - "Since the day that they had sold him, neither they (the brothers) nor he (Yosef) had drunk wine, but on that day they did drink wine." Furthermore, the Gemara (Chulin 91a) tells us that Yosef had all the food prepared according to Jewish tradition and it was all kosher. He personally saw to it that the animals were ritually slaughtered (Shechita) and the Gid Hanashe was removed (Nikur).

For decades, there has been a strong and warm connection between the Royal Family of England and the British Jewish community. Both the new King, Charles, and his son, the new Prince of Wales, have visited Israel on a number of occasions, while a long list of British Prime Ministers have visited Israel, displaying a clear warmth towards Israel.

On one occasion, Chief Rabbi Lord Immanuel Jakobovits *zt*" received an invitation to a celebratory dinner at the Oueen of England's residence in Buckingham Palace. Rabbi Jakobovits, who was close to England's ruling circle and especially to Prime Minister Margaret Thatcher, wrote back to say that while he valued the invitation, he could not attend due to his dietary restrictions. He was surprised to receive a response a few days later that said that since his presence was very much desired, the palace staff was going to make a special effort to supply his needs and provide him with kosher food.

When Rabbi Jakobovits and his wife arrived at the palace, they were met by a waiter who showed them the arrangements that had been made for them, going so far as to show them the special dishes that the palace kitchen had bought for their meal. They were identical to the dishes from which the rest of the guests were going to be eating, but there was a tiny sticker on each dish attesting to it being kosher. Rabbi Jakobovits was happily surprised as to the extent the royal palace went to see to his needs.

The hall was soon full of the "Who's Who" of British elite, including celebrities and numerous individuals who were famous for their contributions in various areas of society. Rabbi Jakobovits took his place next to his wife and was enjoying his kosher appetizer when something strange happened: after the first course, all the guests stood up and changed places Seeing the surprise on Rabbi Jakobovits's face, the man sitting next to him explained that this is how it was done at such events. After each course, everyone switched places, so that they all had a chance to meet and converse with more people.

This put Rabbi Jakobovits in a difficult position - his dishes were the only kosher dishes in the entire room. It was unlikely that the palace staff would serve him on special dishes in each new seat he decided to sit in. So, with little choice and head held high, after each course Rabbi Jakobovits picked up all his forks, knives, spoons, plates and cups, and carried them to his new seat. The other guests were astonished, and his behavior was even deemed "offensive" to an assimilated Jew who was also present. This Jew announced loudly that Rabbi Jakobovits was going too far and embarrassing the Jewish people. Rabbi Jakobovits paid him no heed. Kashrus was kashrus and it had to be adhered to - even in Buckingham Palace.

At the end of the evening, when all the guests were preparing to leave, Prince Charles approached Chief Rabbi Lord Immanuel Jakobovits, shook his hand, and announced, "Ahhh, here is the Jew with the plates!" Rabbi Jakobovits explained his behavior and the conversation soon turned to a detailed discussion of the laws of *kashrus*, in which the prince took such an interest in Jewish dietary laws, that he even brought his mother, Queen Elizabeth herself, into the discussion.

The public display of closeness between the Orthodox rabbi and the royal family roused the jealousy of the assimilated Jew who had rebuked the rabbi previously. Feeling left out, he rudely pushed his way into the tete-a-tete - "I, too, am a Jew," he announced - intending to show the prince that there was another kind of Jew, a more "enlightened" and "cultured" one. Prince Charles shot him a look of surprise and asked, "You're a Jew? If so, where were your plates?" (Treasury of Stories, by Y. Horovitz,

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY והנה מנורת זהב כלה ... שבעה נרתיה וכו' (זכריה ד-ב) The Levush, R' Mordechai Yoffe zt", writes that when the Almighty's never-ending kindness and benevolent nature, Rosh Chodesh falls out on Shabbos Chanukah, we read the Haftorah of Shabbos Chanukah (not Rosh Chodesh) which details the vision of Zechariah HaNavi and the sevenbranched golden Menorah in the second Bais HaMikdash. The reason, he says, is because acknowledging *Hashem's*

miracles through the *mitzvah* of פירסומי ניסא. trumps all. **R'** Gamliel HaKohen Rabinowitz *shlit'a* (Tiv Haftoros) explains that the very concept of פירסומי ניסא is one that should not only be highlighted during the days of *Chanukah*. Rather, Zechariah's vision of the golden Menorah and its intricate, nature-defying workings, underscores the fact that

the very root of our existence in this corporeal world is due to

תורת הצבי על performing daily miracles which keep us alive and sustained. And without them we would not only cease to exist but we would have never even existed in the first place.

Chanukah is an exciting time of the year, and with all the fun and games of the week-long celebration, it is easy to lose sight of the reason for our celebration. Often, we tend to get excited when Hashem performs an "abnormal" event which gets labeled as a miracle, but the truth is that just as the amazing events of *Chanukah* which took place many years prior need to be publicized year after year, we too, must also acknowledge and publicize the miracles Hashem does for us day in day out – namely our very existence.

והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות ומבות (מא-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZI"L

The **Baal HaTurim** writes that this phrase, "בקנה אחד", appears only three times in the entire *Torah* - twice here in Parshas Mikeitz, and once in Sefer Shemos, when the Torah discusses the building of the Menorah for the Mishkan. It only appears here by the robust-looking stalks, representing the seven years of plenty, as opposed to the sickly-looking stalks of the famine. He explains the connection in a succinct manner: An abundance of crops brings a light into the world.

Perhaps we can offer an alternative *machshava* connecting the two while offering a *Chanukah* message, as well. There is a direct link to beracha in parnassah and the Menorah. As we know, the Menorah signifies Torah and wisdom. Through a sincere connection with learning, we can access the wellsprings of Hashem's beracha - which is why the Shulchan (Table) faced the *Menorah* in the *Mishkan*. Our business lives must mirror the *Torah*, adhering to all its laws.

The Hellenistic approach to life was the separation of the mundane and holiness. They couldn't coexist. As Yidden, we know the opposite is true. Only when all facets of our lives, even the mundane, reflect the *Torah's* holy and spiritual ways. do they have any real value. As we celebrate the eight days of *Chanukah*, we should pause and reflect on our existence as a nation, an existence that truly defies the laws of nature. Seven represents Teva - nature. Eight is L'maala min Hateva supernatural. It is when we rise above teva and it is Hakadosh Boruch Hu's "blueprint" for incredible miracles and nissim. Perhaps that is why this *Yom Tov* is eight days long, and not seven.

May we all be *zoche* to see *yeshuos*, great and wondrous salvation, even in miraculous ways this year, and above all may we all come together and witness the arrival of Moshiach tzidkeinu, bimheira b'yameinu, Amein!

משל למה הדבר דומה כדי להודות להלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך : This is a story of a neis-Chanukah, albeit a small one.

A young Kollel couple living in Israel was blessed with a new baby girl and needed a US passport within three weeks time. So, like many before, they emailed the US embassy about their upcoming flight and their need for a passport by a specific date. However, the appointment they received was long after the relevant date they needed to travel.

After submitting a second request and receiving another date, even more irrelevant, they reluctantly paid someone a few hundred dollars to help them obtain an appointment. But even this proved difficult. With each passing day and no sign of salvation, the tension became more intense.

immediately sent an email to the embassy to cancel their later pressing situations. Then, salvation will be forthcoming

10

appointments as it wasn't necessary anymore. However, to their horror, the reply they got was that all their appointments were cancelled as per their request!

What request?! They hadn't requested to cancel all the appointments! Just the irrelevant ones! The couple decided to leave the rest up to Hashem. On the appointed Tuesday at 10 am, they showed up to the embassy all geared up to fight their way inside. They needed that passport desperately and would do what it took. However, when they got to the clerk's desk, their name appeared on the list of appointments! Without any questions asked, they were led inside and received the passport! Why their name was on that list is anyone's guess... נמשל: The salvation of *Hashem* has many forms. Some are outright miracles, like the story of Chanukah, while others are Finally, their "guy" called that he got an appointment the more hidden, like the couple in the story. We have to take the following Tuesday, at 10 am. Overjoyed, the couple lessons we learn from *Chanukah* and apply them in our own

וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור דעלה פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור בור פוויסף את יוסף ויריצהו מן הבור דעלה שמלתיו ויבא אל פרעה ... (מא-יד)

Yosef HaTzaddik was languishing in prison for years at the mercy of his captors. He thought that by asking the wine steward to mention his dire plight to Pharaoh, the ruler of Egypt, it might hasten his release. To his dismay, not only did it not hasten his release, but it prolonged his agony. Hashem added two more years to his "sentence." However, at the precise moment that Hashem decided that Yosef should be set free, he was rushed out of jail with an urgency that contrasted to the humdrum daily existence that was his constant companion in the depths of the Egyptian dungeon.

The **Chofetz Chaim** *zt*"*I* remarks that this is the way *Hashem* brings about redemption. The moment it is meant to take place, not a split second is lost! This, says the *Chofetz Chaim*, is the way the final redemption will come as well. When the time is right, we will all be rushed out to greet *Moshiach* and our lives will suddenly and without warning be changed.

On a personal level, every individual is locked up in situations of pain, sadness or difficulty. There are times when we almost give up hope that the situation can improve and as a result, our prayers and relationship with Hashem can become stilted $ch^{\nu}v$, rather than strengthened, which is usually the reason for the difficulty in the first place!

The lesson here is that a *Yid* must NEVER lose faith! His salvation can come in the blink of an eye! It can happen so suddenly that he won't even know what hit him! As much as we feel that our situation is difficult, we must believe that Hashem can do anything - and do it QUICKLY! This is the timeless lesson of Yosef being rushed out of jail and it also reflects the days of *Chanukah*, which is a time of great miracles and redemption. The eight days of *Yom Toy* are uniquely effective for collective redemption and personal salvation.

May this spiritually uplifting period be enlightening on a personal and national level for every member of *Klal Yisroel*.